

Mr G.C.L. van de Corput
Mw Mr S.M.E. van Fraaijenhove

Haagweg 391
4813 XD BREDA

Tel: 076 - 514 12 14
Fax: 076 - 522 77 11
E-mail: info@lexionadvocaten.nl

KvK: 20153560
Btw-nummer: NL818897867B01

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en
Sport
Parnassusplein 5
2511 VX 'S-GRAVENHAGE

Per telefax: 070-3407834

Breda, 24 december 2020

Inzake : ██████████ / **De Staat der Nederlanden**
Onze referentie: 1100014
Uw referentie : SARS-CoV-2/COVID-19 testbeleid

Zijne Excellentie,

Tot mij wendden zich mevrouw ██████████, ██████████ en de heer ██████████ in navolgende
aangelegenheid.

Cliënten zijn Nederlands onderdaan en reizen op 3 januari 2021 vanuit ██████████
██████████) naar Schiphol. Tot verrassing van cliënten zond u gisteren een brief
aan de Tweede Kamer met de mededeling dat het kabinet heeft besloten per 29 december
2020 luchtvaartmaatschappijen te verplichten om passagiers zonder een negatieve PCR-
testuitslag te weigeren. Voor Nederlandse onderdanen maakt u geen uitzondering.

Dit betekent dat cliënten gedwongen worden zich te laten testen, bij gebreke waarvan u
hen de toegang tot Nederland ontzegt. Deze maatregel is op meerdere gronden
onrechtmatig.

Inbreuk grondrechten

Artikel 3 lid 3 Vierde Protocol bij het EVRM alsmede artikel lid 4 Grondwet bepalen dat
aan niemand het recht ontnomen mag worden het grondgebied te betreden van de Staat
waarvan hij onderdaan is. De ingestelde regeling maakt hierop inbreuk.

In tegenstelling tot niet-ingezetenen hebben cliënten geen keuzevrijheid om zich al dan
niet te laten testen. Zij kunnen immers niet besluiten af te zien van hun reis naar
Nederland.

De Nederlandse wet voorziet niet in een mogelijkheid tot het gedwongen ondergaan van een PCR-test. Deze verplichting maakt inbreuk op het recht op onaantastbaarheid van het lichaam zoals vastgelegd in het EVRM, IVBPR, het Handvest van Grondrechten van de EU en artikel 11 Grondwet. Met deze regeling legt u indirect een verplichting tot een invasieve medische handeling op. De regeling is hiermee een onaanvaardbare aantasting van de grondrechten van cliënten.

Ontbreken wettelijke grondslag

Ook ontbreekt een wettelijke grondslag. In uw Kamerbrief van 18 december 2020 stelt u dat artikel 53 en 54 Wpg een dergelijke verplichting mogelijk maakt. Met een aanwijzing van de minister van VWS aan de voorzitters van de veiligheidsregio's zouden luchtvaartmaatschappijen verplicht kunnen worden passagiers voorafgaande aan het boarden te controleren op het bezit en de geldigheid van een negatieve testuitslag.

Een dergelijke bevoegdheid is in deze bepalingen niet te lezen. Artikel 53 lid 2 bepaalt dat de voorzitter van de veiligheidsregio ten aanzien van een schip of luchtvaartuig maatregelen kan nemen met betrekking tot de toelating wanneer deze is aangekomen. Vervolgens kunnen uitsluitend maatregelen genomen worden om de ernst van het gevaar vast te stellen.

De bevoegdheid ziet dus uitsluitend op een specifiek schip of luchtvaartuig. Voor een algemene regel biedt dit artikel geen grondslag. Ook eist de bepaling een melding van een gezagvoerder die een ernstig vermoeden heeft van de aanwezigheid van een ernstige ziekte of andere omstandigheden die een ernstig gevaar voor de volksgezondheid kunnen meebrengen. Daarvan is geen sprake.

De maatregel is ook overigens onverenigbaar met het systeem van de wet. De Wpg voorziet uitsluitend in individuele maatregelen indien een arts vermoedt dat er sprake is van een ernstige infectieziekte. Een test is geen onderzoek door een arts. Aan een testresultaat mogen op basis van de Wpg geen gevolgen verbonden worden. Hiervoor zal eerst een ziekte vastgesteld moeten worden. Dat is zonder symptomen niet mogelijk.

PCR-test

Mensen zonder ziekteverschijnselen worden dientengevolge verondersteld gezond te zijn. Tijdens de parlementaire behandeling is over artikel 54 Wpg onder b gezegd: "de burgemeester kan de haven- en luchtexploitant tot medewerking dwingen bij het onderzoeken van vertrekkende of aankomende reizigers op symptomen die wijzen op de aanwezigheid van een ziekte van infectieuze aard die een gevaar voor de volksgezondheid opleveren."

Dit betekent dat onderzocht moet worden of iemand ziek is. Zoals uit het vonnis van 9 december 2020 (C/09/602130 1KG ZA 20-1060) blijkt, kan met een PCR-test geen diagnose gesteld worden. Dit dient door een arts te gebeuren. Ook is het uitgangspunt van het vonnis dat deze test niet ingezet kan worden om mensen zonder symptomen te

testen. De gebruiksvorschriften van de fabrikanten en de Intended Use volgens de CE-certificering laten dit gebruik niet toe.

De informatie op de website is op dit punt onduidelijk. Hier is te lezen dat reizigers met een positieve testuitslag niet naar Nederland mogen reizen. Zij moeten in isolatie blijven "tot de klachten over zijn en negatief testen". Dit zou betekenen dat passagiers zonder klachten zich niet hoeven te laten testen.

Ook de eis dat eerst negatief getest moet worden voordat zij naar Nederland mogen reizen duidt op willekeur. Een PCR-test detecteert uitsluitend DNA-fragmenten van een virus en kan niet bepalen of er sprake is van reproduceerbaar virus of een infectie. Tot enkele maanden na een infectie kan de PCR-test DNA-fragmenten aantreffen en een positief resultaat geven. Dit zou betekenen dat cliënten volstrekt in het ongewisse blijven op basis van een test die daarvoor niet geschikt is. Derhalve kan uitsluitend een diagnose van een arts bepalen of iemand geïnfecteerd is.

Sommatie

Gelet op het hiervoor gestelde sommeer ik de regeling per omgaande aan te passen zodat Nederlands ingezetenen uitgezonderd worden en zij op 3 januari 2021 ongehinderd kunnen terugkeren. Mocht uw reactie uitblijven dan zie ik mij genoodzaakt met spoed een kort geding aanhang te maken. Uw antwoord zie ik graag binnen 48 uur na heden tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Gerben van de Corput